

Alena Jiráková

Jmenuji se Alena Jiráková, žiji se svým mužem a naší nejmladší dcerou v Krušných horách.

Od dětství jsem silně propojena s přírodou. Vyrostla jsem ve skautském oddíle a trávila mnoho víkendů v přírodě s kamarády. Prochodili jsme celou západní část naší republiky, spali venku, nechali si vlasy česat větrem, dívali se do korun stromů a večer do plamenů ohně. Tento svět je mi blízký a uvědomuji si, jak toto úzké spojení s přírodou pozitivně ovlivnilo můj život a dodnes ho formuje. Cítím v sobě oheň i vodu, slyším zpívat vítr a zem je mi pevnou půdou pod nohama, do které se vpíjím, jako stromy se svými kořeny. Z tohoto hlubokého spojení čerpám životní sílu, divokost i jemnost, energii a kontakt se sebou i tím, co nás přesahuje. A tento hluboký kontakt bych ráda zprostředkovala i vám prostřednictvím těchto seminářů. Uvědomuji si, jak je pro nás spojení se živly a přírodou životně důležité.

Po narození naší nejmladší dcery prošel náš život velkou životní zkouškou, která vedla k naší změně pohledu na život a přeskládání hodnot. Vnímáme větší nadhled i vnitřní klid. Postupně jsme se z města přestěhovali na jeho okraj a nakonec do krušnohorských lesů, kde je v noci tma i ticho, zvuky přírody jsou silnější než náš lidský hluk.

Absolvovala jsem výcvik u Tamary Melissy v provázení transformačními přechodovými rituály na cestě ženy, facilitační výcvik Rodinných her u Andreje Karimova, a další semináře. Aktuálně procházím tříletým výcvikem Integrativní práce s traumatem u Šárky Weberové a Filipa Žitníka.

Věnuji se provázení žen na jejich cestě k sebepoznání a spokojenému životu. Provázím poutěmi i putováním po naší České republice i v zahraničí (přechod Madeiry, Mallorky GR 221, Portugalská pobřežní cesta, Tenerife). Vedu semináře, ženské i smíšené kruhy, letní setkání pro ženy i pro dospívající dívky. Seminář „živelná žena“ je mým velkým snem. Přeji si, aby účastnicím zprostředkoval hluboký kontakt se sebou sama a s přírodou.

Věřím, že jednotlivé víkendy přinesou do našich životů více rovnováhy, energie, síly, důvěry v sebe sama, větší naladění, odolnost, sebevědomí i sebezpřijetí. Vnímání sebe jako součást něčeho většího, co nás přesahuje a podporuje a kde můžeme růst a být plně sami sebou, nám může změnit vnímání natolik, že se náš život začne odvíjet v daleko větší lehkosti, důvěře, nadhledu a díky tomu i ve větší laskavosti k nám samotným i lidem okolo nás.

Veronika Abhijitadasi Levojevič

Mé jméno je Veronika, původní Phereníké z řečtiny nese překlad "ta, co nese vítězství". I mé duchovní jméno Abhijitadasi, jež by bylo dáno mým učitelem nese podobný význam. Nevím, zda nesu vítězství, co však vnímám je velká a mocná pochodeň, jež u sebe mám. Zdroj světla, jako energetického potenciálu pro mé tvoření života i jako inspiraci pro osvětlování cest druhým.

Narodila jsem se v květnu 1986, s životním číslem 5. Pětky milují změnu, pohyb a činnost. Jako býk navíc s velkou odhodlaností a vytrvalostí, možná až zarputilostí se vrhám ráda tam, kam mne život vede.

Poznávám sebe a život ráda skrze tělo, 17let se věnuji józe osobně i v lektorské činnosti, jóga mne baví i ve spojení s intuitivním tancem, zpěvem manter, hraním na indické harmonium, křišťálové mísy a jiné individuální terapeutické techniky (kraniosakrální terapie, access bars, bachovky, masážní a dotykové techniky, energetické léčení Reiki a Shambally)

Jsem maminkou tří dětí, dcery a dvou chlapců, manželkou, žijeme v Mostě, ač mnoho času trávíme na cestách.

Ráda se učím, vedle kurzů týkající se jógy a individuálních terapií, jsem prošla dvouletým výcvikem Kněžky staré Evropy, s důrazem na ceremonie, osobní a skupinové přechodové rituály, podporu při různých životních situacích.

Jeden z mých nástrojů je aktivační užívání slov (tedy správně zvolená slova, fungující jako klíče k podvědomí a probuzení emočního prožitku). Používám ho vhodným způsobem během jógy, terapií, meditací i rituálů, protože podporuje efektivitu celého procesu.

Zároveň jsem žena, milující klid, smích dětí, uklizený dům a kočky na klíně, dobrou kávu, vaření přirozeného jídla, putování divočinou i posezení se zajímavou knihou, hluboké rozhovory i jen dívání se kraje. Zřejmě proto mne tolik volá heslo Prožitkem protikladů procítáme k vědomí. Zažít občas vlevo, vpravo a najít Sebe ve svém středu.